

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/98/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710204645
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8710204645.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: JUDr. U. M., nar. X.X.XXXX, bytom Z., I. XXX/XX, proti žalovanému: Slovenská autobusová doprava Poprad, akciová spoločnosť, so sídlom v Poprade, Wolkerova 466, IČO: 36479560, zastúpenému advokátom JUDr. Vitalijom Frankom, so sídlom v Prešove, Slovenská 69, o určení, že žalobca bol diskriminovaný, na odvolanie žalovaného a žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 22.8.2012 pod č.k. 13C/81/2010 - 207, jednohlasne takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvého stupňa tak, že žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odvolacie konanie vo vzťahu k odvolaniu žalobcu z a s t a v u j e.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Poprad vyššie označeným uznesením uložil povinnosť žalobcovi nahradiť žalovanému trovy právneho zastúpenia v sume 3.331,12 Eur k rukám jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Uznesenie zdôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vychádzal pritom z toho, že okresný súd rozsudkom zo dňa 8.11.2011 pod č.k. 13C/81/2010 - 175 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 3.4.2012 pod č.k. 13Co/13/2012 - 202 žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Priznané trovy žalovanému ako účelne vynaložené pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Nepriznal však žalovanému trovy za 4 úkony právnej služby, a to za porady s klientom, ktoré sa uskutočnili v dňoch 10.11.2010, 16.2.2010, 16.9.2011 a 14.10.2011. Podľa názoru súdu, žalovaný nepreukázal v súvislosti s týmito trovami, v čom spočíva účelnosť a nevyhnutnosť jednotlivých porád. Naopak, mal za preukázané, že tieto porady s klientom neboli nevyhnutnými pre zastupovanie účastníka vo veci samej.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal žalovaný odvolanie, ktorým žiadal o jeho zmenu tak, aby mu boli priznané aj trovy právneho zastúpenia aj za 4 úkony právnej služby - za poradú s klientom za vyššie uvedené dni. Porady s klientom za uvedené dni považoval za účelne vynaložené a nevyhnutné, pretože jeho právny zástupca by bez týchto porád nemohol ho úspešne zastupovať. Taktiež namietal, že súd prvého stupňa neoprávnene krátil jeho právnenmu zástupcovi vyúčtovanú sumu 1.450,56 Eur na sumu 469,69 Eur za účasť na pojednávaní v dňoch 14.12.2010, 21.9.2011 a 8.11.2011. Všetky tri pojednávania v predmetnej veci presiahli dve hodiny a z tohto dôvodu konajúci súd mu mal priznať zvýšenú sadzbu ako dvojnásobok tarifnej odmeny, a to v sume 939,38 Eur za každý úkon právnej služby (účasť na pojednávaní). Zároveň konajúci súd mu mal priznať aj účasť na pojednávaní pred odvolacím súdom, a to v základnej sadzbe tarifnej odmeny v sume 469,69 Eur. Je síce pravdou, že tento

úkon si právny zástupca žalovaného písomne neuplatnil, avšak uplatnil si ho pred odvolacím súdom, ktorý tento úkon nepriznal s odkazom, že tento úkon na základe zápisnice o účasti na pojednávaní bude po právoplatnosti konania priznaný prvostupňovým súdom. Teda prvostupňový súd mal priznať žalovanému trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 7.232,78 Eur.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie aj žalobca, ktorým žiadal, aby odvolací súd prerušil konanie do rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho sťažnosti proti rozsudku zo dňa 3.4.2012, alternatívne aby z dôvodov podľa § 150 O.s.p. trovy právneho zastúpenia žalovanému nepriznal. Poukázal na zdôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu zo dňa 3.4.2012, keď súd jasne v závere svojho rozhodnutia uviedol, že síce nezistil diskrimináciu zo strany žalovaného k jeho osobe, ale postup voči nemu označil za nedorozumenie. Teda skutočnosť, že odvolací súd konanie hodnotil iba ako „nedorozumenie“, v žiadnom prípade nedáva právo žalovanému na priznanie trov právneho zastúpenia. V obdobnej veci ten istý senát Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 12Co/1/2012 rozhodol tak, že síce nevyhovel jeho žalobe týkajúcej sa diskriminácie v súvislosti s uchádzaním sa o prácu na ÚPSVaR Kežmarok, ale žalovanému náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že išlo zo strany žalobcu o dôvodné podanie žaloby a žalovaný sa nesprával celkom správne. Teda odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 150 O.s.p. nepriznal žalovanému náhradu trov konania, hoci žalovaný bol v konaní úspešný. Ďalej uviedol, že vo veci 12Co/1/2012 a vo veci 13Co/13/2012 podal ústavnú sťažnosť na Ústavný súd SR ohľadom rozsudkov Krajského súdu v Prešove. K odvolaniu zároveň pripojil sťažnosť na Ústavný súd SR vo veci rozsudku Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 13Co/13/2012 zo dňa 30.1.2012.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného a žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že na strane žalobcu sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 O.s.p., pre ktoré úspešnému žalovanému súd nemusí výnimočne priznať náhradu trov konania.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane účastníkov konania.

Ako už bolo vyššie uvedené, súd prvého stupňa návrh žalobcu o určenie, že bol diskriminovaný, rozsudkom zo dňa 8.11.2011 zamietol. Rozsudok súdu prvého stupňa bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 3.4.2012. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, okrem iného, uzavrel, že z doposiaľ vykonaného dokazovania nemožno dospieť k záveru, že zľavnený cestovný lístok vodič žalovaného žalobcovi odmietol vydať, pretože žalobca cestoval bez sprievodcu. Teda išlo skôr o nedorozumenie medzi žalobcom a vodičom žalovaného pri vydávaní cestovného lístka. Z toho dôvodu nedošlo k preukázaniu tvrdenej priamej diskriminácie žalobcu z hľadiska jeho zdravotného postihnutia.

Vzhľadom na vyššie uvedené konštatovanie odvolacieho súdu Krajský súd v Prešove je toho názoru, že práve nedorozumenie medzi žalobcom a vodičom žalovaného pri vydávaní cestovného lístka viedli žalobcu k podaniu žaloby o určenie, že bol diskriminovaný, i keď jeho žaloba bola zamietnutá. Túto skutočnosť možno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý súd nemusí výnimočne náhradu trov konania celkom priznať inak vo veci úspešnému žalovanému. Nakoniec, žalovaný je akciovou spoločnosťou so širokým predmetom ziskovej činnosti, a preto nepriznanie mu trov konania nespôsobí pre neho výraznú, resp. nenahraditeľnú majetkovú ujmu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal (§ 220 O.s.p.).

Ak odvolací súd týmto uznesením náhradu trov konania žalovanému nepriznal, v tomto štádiu konania je odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa bezpredmetné. Z tohto dôvodu odvolací súd odvolacie konanie vo vzťahu k odvolaniu žalobcu zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.